

24 MRS. 2011

25 år med fikse rim og charmerende streger

Knap 1300 klummer og tegninger er det foreløbig blevet til på 25 år, siden skribenten Asger Berg og tegneren Henrik Monved begyndte på deres ugentlige indslag i Frederiksborg Amts Avis, hvor læseren har nydt godt af både fikse rim og charmerende streger. Under de skiftende statsministre Poul Schlüter, Poul Nyrup Rasmussen, Anders Fogh Rasmussen og Lars Løkke Rasmussen har der hver uge været nok at skrive og tegne om. Nu udstilles et bredt udsnit af såvel vers som tegninger på Hillerød Bibliotek. Det sker fra den 30. marts til den 18. april.

Når Lars Kanit, som er Asger Bergs kunstnernavn, snakker med tegneren Henrik Monved om ugens emne er der tre ting, der er afgørende: Det skal helst være en topaktuel begivenhed eller person. For det andet skal emnet kunne behandles i sangbar form på cirka 24-30 linjer. Og så må både sproget og tegnerens streger gerne appellere til de små muskler, der styrer smilebåndet.

Det med Asger Bergs kunstnernavn bunder i øvrigt i en gammel tradition inden for genre. Hans forgængere kaldte sig Ærbødigst, Rimus. Per Nilen osv., og da Asger Berg og Henrik Monved lagde ud den 5. juni 1986, foreslog sidstnævnte, at Asger Berg kaldte sig Lars Kanit. Bagsedonymet gemmer sig historien om en svensk indvandrer i 1800-tallet ved navn Lars. Han havde været ved militæret som kornet – officersaspirant – og brugte dette som sit tilnavn. Men som svensker udtalte han det med et langt e, og det opfattede nordsjællændere som Kanit.

I udstillingen er vers og tegninger anbragt side om side, så man kan genopleve situationerne, som de har været set af Kanit & Monved, der bor i henholdsvis Hillerød og Frederikssund.

Vi giver her på siden et par smagsprøver på de to herrers morsomme opfindsomheder.

Pingvinen

Politikere fra alle partier er godt stof for satirikere. Da Socialistisk Folkepartis formand Holger K. Nielsen i marts 2001 sagde ja til at deltage i en royal fest, var det bemærkelsesværdigt. Var det gamle arbejderparti ikke mere modstander af Kongehuset? Var det definitivt slut med at synge "Nu dages det brødre"?

Pingvinen

20.3.2001: Socialistisk Folkepartis formand, Holger K. Nielsen, morede sig ved hofballet og vil gerne deltage fremover.

Mel. Nu dages det, brødre

Nu dages det, brødre, det lysner i øst!
Det mener SFs Holger K.
Han venter en bugnende valgsejrs høst.
Så derfor vil Holger nu gå
til kamp imod pengemagt, løgn og profit
i laksko og kjole og hvidt.

Når Dronningen byder til hofbal, må man
som statsmand ku' delta' i det.
Og Holger har taget lektioner, så han
er skrap til at danse lanciers.
Han bukker for damen og svinger sig frit
i laksko og kjole og hvidt.

Hans nye taktik er at øve sig på
de bonede gulves klicheer,
at lære sig stilen og prøve at få
burgøjsernes falske maner
og indefra slås mod hver fæl parasit
i laksko og kjole og hvidt.

Og man må vel sige, han klared' sig flot
som lille fornøjet pingvin.
Og selv siger Holger, han mored' sig godt,
og Dronningen syn's, han var fin.
"Og gi'r hun mig chancen, så kommer jeg tit -
i laksko og kjole og hvidt."

Mine 89 hektar

Pressen elsker at stille politikere til regnskab for deres private forhold, især hvis der kan spores et modsætningsforhold til deres udtalelser og handlinger. Det er også et godt emne for Kanit & Monved. I oktober 2002 blev daværende finansminister Thor Pedersen beskyldt for ikke at have levet op til bopælspligten på sine gårde ved Iseffjord og for at have sløffet en offentlig sti.

Mel. Tyve tønder land

I pressen, der kaldes jeg jordspekulant,
fordi jeg har købt et par gårde.
Men jeg kan forsikre, det ikke er sandt.
Min plan, det var at bo her selv – ad åre.
Så jeg gemmer mine 89 hektar.
Hvis det kræves, jeg skal bo her, er jeg klar.
Men den rigtige begrundelse,
det er slet og ret misundelse.
Så jeg gemmer mine 89 hektar.

Før lå der en grussti på mit areal,
men da jeg kom lidt op ad rangstigen,
så følte jeg pludselig, at nu var den gal,
for nu sku' alle ud og gå på gangstien.
Men jeg gemmer mine 89 hektar.
Folk ska' sgu'tte gå på MIN sti – hva'be'ha'r!
Så den sti, den fik jeg strøget
sidste gang, da jeg fik pløjet.
For jeg gemmer mine 89 hektar.

Folk mener måske, jeg er gået grassat,
fordi jeg har opkøbt al jorden.
Men jeg vil som gammel ku' leve privat
og nyde solopgangen over fjorden.
Så jeg gemmer mine 89 hektar.
Det er simpelthen den fremtidsplan, jeg har.
Den skal ingen folk spolere.
Den skal ingen – thor-pedere.
Så jeg gemmer mine 89 hektar.

Mine 89 hektar

15.10.2002: Finansminister Thor Pedersens håndtering af bopælspligten på gårdene ved Iseffjord har skabt problemer

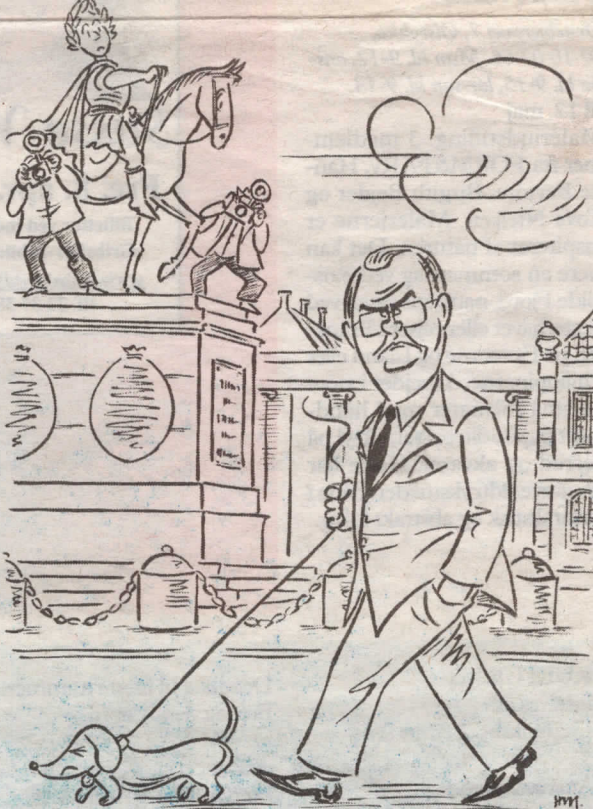

I snor

Kongehusets medlemmer har mange gange givet stof til humoristisk eller satirisk behandling. I marts 2000 løb prins Henriks løsgående gravhund Evita ud foran en taxa i Amaliegade, og det gav anledning til sangen "I snor". Når man ser tegningen, spekulerer man på, om det er hunden eller prinsen, der er "bundet på mund og hånd."

I snor

21.3.2000: Efter uheldet forleden må prins Henriks gravhund Evita ikke mere gå uden snor

Mel. Man binder os på mund og hånd

Når man er en hofhund, må
man passe på og være klar.
Pressen sætter fokus på
det mindste skridt, man ta'r.
Tænk, hvor har man prøvet tit
at være fræk og stikke af.
Bare ud og løbe frit!
Men det er hundesvært i dag.
Man binder os med hundesnor,
for frihed er et farligt ord,
og det bli'r besværligt at vikle sig fri.
Når vi skal ud og gå en tur,
så ligger borgerne på lur
og presse og medier, ja, selv politi.
Selv om man er hofhund, har de ikke spor re-
spekt.
De har travlt med lov og ret og politivedtægt.
Nej, man bli'r lagt i bånd og bast,
og man bli'r tvunget og holdt fast
som offer for normernes grå tyranni.

Nu skal man så bare gå
Amaliegade op og ned.
Altid snor og halsbånd på
i al anstændighed.
Blikke, fyldt med mistillid
fra folk, der går i snævre sko.
Er man mon i løbetid?
Ja, hvad må folk dog ikke tro.
Man binder os med hundesnor,
men det vil ikke hjælpe spor,
for drømmen om frihed bli'r aldrig forbi.
Og selv om man er hunderød,
så gør man ingen kat fortræd,
for ingen er fangne, når tanken er fri.
Udadtil, så lever man med deres snævre bånd,
men man er dog gravhund og vil ud på egen
hånd.
Den snor, vi svor at lægge af,
den vil vi fri os fra en dag,
for oprøret lever sit liv indeni.